

ผนวก ข

ตารางแสดงการส่งเสริมการศึกษาของรัฐบาลอาณานิคม

ปี (ค.ศ.)	การเปิดโรงเรียนต่าง ๆ ของรัฐบาลอาณานิคม
1817	รัฐบาลเปิดโรงเรียนระดับต้น (ELS) สำหรับบุตรหลานชาวยุโรปโดยเฉพาะ มีมาตรฐานการเรียนการสอนเทียบเท่ากับโรงเรียนในฮอลแลนด์ สอนเป็นภาษาดัตช์
1818	รัฐบาลหันมายอมให้ชาวพื้นเมืองทั่วไปมีสิทธิเข้ารับการศึกษ ซึ่งแต่เดิมจำกัดให้เป็นสิทธิพิเศษเฉพาะชาวยุโรป เจ้าหน้าที่พื้นเมือง และชาวพื้นเมืองคริสเตียน
1848	รัฐบาลอนุมัติเงินงบประมาณ 25,000 เหรียญกิลเดอร์ต่อปี เพื่อสร้างโรงเรียนสำหรับชาวชวา โดยเฉพาะข้าราชการพื้นเมือง รัฐบาลได้เริ่มเปิดโรงเรียน 20 แห่งกระจายอยู่ 20 เมืองในเกาะชวา
1852	รัฐบาลจัดตั้งโรงเรียนฝึกหัดครู (Inlandsche Kweekschool, KIK) ในเมืองสุราการ์ตา จากนั้นขยายมาเปิดอีกแห่งที่เมืองบันดุง เพื่อผลิตครูออกมาสำหรับโรงเรียนต่าง ๆ ที่เปิดสำหรับชาวชวา เริ่มแรกนั้นสอนเป็นภาษามลายู แต่พอหลังจาก ค.ศ.1871 ได้เปลี่ยนมาสอนเป็นภาษาดัตช์แทน
1860	รัฐบาลจัดตั้งโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาเป็นแห่งแรก และให้ชื่อตามพระนามกษัตริย์วิลเลียมที่สามแห่งฮอลแลนด์ในขณะนั้น ว่า Gymnasium Willem III ต่อมาภายหลังได้พัฒนามาเป็นโรงเรียนไฮสคูล หรือ HBS เพื่อเตรียมสำหรับศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยในฮอลแลนด์
1865	รัฐบาลได้เปิดโรงเรียนฝึกผู้นำ (Hoofdenschool) เริ่มแรกตั้งเพื่อเชื้อสายเจ้านาย แต่พอหลังจาก ค.ศ.1872 ได้เปิดกว้างสำหรับบุตรหลานของกลุ่มผู้นำในระดับท้องถิ่นด้วย
1867	รัฐบาลจัดตั้งกระทรวงศึกษาธิการ ขึ้นมาดูแลกิจการการศึกษาในอาณานิคม
1893	รัฐบาลได้จัดแบ่งโรงเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ โรงเรียนชั้นหนึ่ง (The First Class School) เปิดสำหรับชนชั้นสูง (รวมถึงข้าราชการระดับสูง) เมื่อจบจากที่นี่สามารถเข้าทำงานในหน่วยงานบริหารของรัฐบาล งานด้านการค้า และธุรกิจการพาณิชย์ ส่วนโรงเรียนชั้นสอง (The Second Class School) เปิดสำหรับชาวพื้นเมืองทั่วไป

ปี (ค.ศ.)	การเปิดโรงเรียนต่าง ๆ ของรัฐบาลอาณานิคม
	(ข้าราชการระดับล่าง) ส่วนใหญ่สอนวิชาสามัญ การบัญชี เป็นต้น ทั้งสองแห่งนี้สอนเป็นภาษาพื้นเมือง
1900	J.H. Abendanon ได้รวมโรงเรียนฝึกผู้นำ (The chief school) ทั้ง 3 แห่งมาเป็นโรงเรียนฝึกข้าราชการพลเรือน หรือ OSVIA สอนเป็นภาษาดัตช์
1900-2	J.H. Abendanon ยกระดับโรงเรียน dokter-jawa มาเป็นโรงเรียนฝึกหัดแพทย์ชาว หรือ STOVIA สอนเป็นภาษาดัตช์
1907	รัฐบาลได้จัดสร้างโรงเรียนสำหรับหมู่บ้าน(volksscholen)ขึ้นแทนโรงเรียนชั้นสอง โดยมีเป้าหมายขจัดความไม่รู้หนังสือของชาวบ้าน เน้นสอนการอ่าน การเขียน และ พื้นฐานการคำนวณแบบง่าย ๆ โดยสอนเป็นภาษาพื้นเมือง
1908	จากบทบาทของโรงเรียนที่ชาวจีนโพ้นทะเลตั้งขึ้นมาตั้งแต่ ค.ศ.1901 ที่กลายเป็นแหล่งเผยแพร่แนวคิดชาตินิยมจีนของพรรคก๊กมินตั๋ง เพื่อป้องกันการขยายตัวของแนวคิดนี้ รัฐบาลอาณานิคมจึงยอมเปิดโรงเรียนสำหรับชาวจีน หรือ HCS โดยเป็นโรงเรียนที่สอนเป็นภาษาดัตช์
1909	รัฐบาลได้จัดตั้งโรงเรียนฝึกหัดช่าง ทั้งงานไม้ งานเหล็ก งานอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับชาวพื้นเมือง และสอนเป็นภาษามลายู ซึ่งก่อนหน้านี้นักกลุ่มมิชชันนารีคริสเตียนได้เปิดโรงเรียนประเภทนี้มาก่อนแล้วตั้งแต่ ค.ศ.1881
1914	รัฐบาลได้ปรับโรงเรียนชั้นหนึ่ง มาเป็นโรงเรียนที่สอนเป็นภาษาดัตช์ หรือ HIS และในปีเดียวกันได้จัดตั้งโรงเรียน MULO เทียบเท่ากับระดับ junior high เป็นโรงเรียนระดับสูงขึ้นมาจากโรงเรียน HIS เปิดสำหรับชนชั้นสูง ชาวจีน และชาวยุโรปที่จบมาจากระดับประถมศึกษา (ในระดับ HIS และ HCS)
1919	รัฐบาลได้จัดตั้งโรงเรียน AMS เทียบเท่ากับ high school แต่หากต้องการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาที่เนเธอร์แลนด์ จำเป็นต้องจบจาก MULO แผนก B ซึ่งใช้เวลาเรียนอีก 1 ปีจากหลักสูตร MULO ภาคปกติ ทั้งนี้เพื่อเข้าเรียนต่อในโรงเรียน HBS จากนั้นจึงสามารถไปศึกษาต่อที่เนเธอร์แลนด์
1920	รัฐบาลยกระดับการศึกษาในชั้นอุดมศึกษาเป็นครั้งแรก โดยเปิดวิทยาลัยเทคนิค ที่เมืองบันดุง ซึ่งเป็นวิทยาลัยแห่งแรกในอาณานิคม ซึ่งรับนักเรียนที่จบการศึกษามาจากโรงเรียน AMS และ HBS
1924	รัฐบาลเปิดวิทยาลัยกฎหมาย ที่เมืองปัตตาเวีย
1927	รัฐบาลเปิดวิทยาลัยการแพทย์ ที่เมืองปัตตาเวีย